

POSTANOWIENIE

3 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Karol Weitz

na posiedzeniu niejawnym 3 lutego 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa A. Z.

przeciwko R. D. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością – E. spółce komandytowej w W.

z udziałem interwenienta ubocznego E. Polska B. spółki akcyjnej w W.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej R. D. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością – E. spółki komandytowej w W.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z 3 lutego 2023 r., I ACa 206/20,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. kosztami postępowania kasacyjnego obciąża pozwaną spółkę, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.**

UZASADNIENIE

Pozwana R. D. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością – E. spółka komandytowa z siedzibą w W. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z lutego 2023 r.

W skardze kasacyjnej pozwana oznaczyła wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 59 195,12 zł.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 3 lutego 2023 r. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie drugim w ten sposób, że zasądził od pozwanej R. D. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością – E. spółki komandytowej z siedzibą w W. na rzecz A. Z. dalszą kwotę 41 171,04 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych.

Pozwana w skardze kasacyjnej oznaczyła wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 59 195,12 zł.

Tymczasem w apelacji powoda wywiedzionej w zakresie oddalającym pozew ponad kwotę 38 828,96 zł. wartość przedmiotu zaskarżenia określona została na kwotę 41 172,00 zł.

Taką kwotę wraz z ustawowymi odsetkami zasądził od pozwanej na rzecz powoda Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 3 lutego 2023 r.

Na wartość przedmiotu zaskarżenia wskazaną przez pozwaną w skardze kasacyjnej składa się zatem kwota 41 172,00 zł. zasądzona na rzecz powoda przez Sąd Apelacyjny w Warszawie oraz kwotą odsetek w łącznej kwocie 18 024,08 zł.

W sprawie żadna ze stron nie kapitalizowała odsetek. Zgodnie natomiast z utrwaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego, odsetki nie podlegają wliczeniu do wartości przedmiotu sporu, jeżeli są żądane obok roszczenia głównego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 17 maja 2002 r., I CZ 51/02, nie publ.). Dopiero kapitalizacja odsetek w znaczeniu prawnym, a następnie poddanie ich oprocentowaniu skutkowałoby wyłączeniem zastosowania art. 20 k.p.c. Jeżeli natomiast odsetki nie zostały skapitalizowane, to pozostają odsetkami dochodzonymi „obok” świadczenia głównego i przepis ten ma zastosowanie (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 21 października 1997 r., III ZP 16/97, OSNP 1998, Nr 7, poz. 204; postanowienie Sądu Najwyższego z 30 maja 2007 r., I CZ 38/07, *Legalis*).

Konkludując, określając wartość przedmiotu zaskarżenia nie uwzględnia się odsetek od należności głównej wyliczonych na dzień sporządzenia skargi kasacyjnej (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 28 czerwca 1999 r., III CZP 12/99, OSNC 2000, Nr 1, poz. 1; wyrok Sądu Najwyższego z 15 marca 2007 r., II CSK 515/06, *Legalis*).

Jeżeli zatem przedmiotem zaskarżenia jest wyłącznie orzeczenie rozstrzygające o nieskapitalizowanych odsetkach, dochodzonych obok roszczenia głównego, skarga kasacyjna jest dopuszczalna, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia osiąga progi kwotowe określone w art. 398² § 1 k.p.c.

Odnosząc te uwagi do kwoty wartości przedmiotu zaskarżenia wskazanej w skardze kasacyjnej pozwanej należy stwierdzić, że kapitalizacji w sensie prawnym nie stanowi żądanie zasądzenia świadczenia głównego i obok niego odsetek wyliczonych kwotowo za pewien zamknięty okres. W takiej sytuacji, dochodzona kwota odsetek nie wpływa na wartość przedmiotu zaskarżenia.

Z tego względu skargę kasacyjną pozwanej należało odrzucić jako niedopuszczalną, skoro wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych (art. 398² § 1 k.p.c.).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 3, art. 98 § 1¹ oraz art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 zd. 1 w zw. z art. 398²¹ k.p.c.

[a.ł]